

MEHMET ÇİFTCİ

- Őirler -

Yayın Tarihi:

6.5.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ađlama Kúçüđüm

Boncuk boncuk gözlerinden akan yaş;
Yüreğime bıçak gibi saplanır.
Gözlerin kızarmış:
Benim de yüreğim bilsen kan ağlar...

Yüzünü elinle kapatıyorsun.
Düzensiz ve amaçsız yürüyorsun.
Kim incitti o körpecik kalbini;
İtilmiş horlanmış gibisin sanki...

Ağlama bir tanem! ...
Gömleğine damlayan göz yaşları;
Belli ki içinden bir şey koparır...
Zaman her şeyi unutturur.
Hayat böyle küçüğüm,
Ümidini kaybetme...

Ağlama bir tanem! ...
Elinle değil mendilinle sil göz yaşını;
Ağlamanın izlerini bırakma,
Göz yaşları acıları söker unutma...
Her gecenin bir sabahı olur ya;
Azim ve ümidin çare acıya.
Ağlama bir tanem yaşıyorsun ya,
Şükret daha kötü olabilirdi;
Genç yaşında azrail de gelebilirdi...

MEHMET ÇİFTCİ

Ah o yaz...

Unutmak ha...
Öyle mi sanıyorsun,
Silinir mi bunca yılların izi,
Nasıl unutturum güzel gözlü,
O müthiş, o debdebeli yazı.
Saçlarıma kar yağdı.
Yıllar törpüleyip geçti üstümden,
O an hayatım bembeyaz
Saçlarımsa simsiyahtı.
Her şey tersine döndü.
Hayatım karaya saç beyaza boyandı.

Unutmak ha...
Mümkün mü sanıyorsun,
O zaman seni seviyordum,
Şimdi seni sevmeyi.
Kokunu alamıyorum,
Saçlarına el süremiyorum güzel,
Ömrüm tabutluğa benzeyen
Loş bir yerde geçiyor.
Ben hala yudum yudum
Sevgiyi içiyorum.
İki tabak iki kaşık var,
Her sofraya gelir kalkar.
Biri senin için konur birisi benim,
Hiç yemedin o tabaktan biliyor musun?
O tabak bana neler yazdırdı,
Nereden bileceksin.
Senin aklına gelir miyim bilmiyorum.
Ama mutluyum içimdeki sevgiyle,
Hiç kimseyi beklemiyorum,
Gelen olmaz biliyorum.
Bak unutmadım seni,
Unutamadım güzel gözlü,
Bu can tende var oldukça,
Mümkün mü unutmam güzel,
Kimbilir kaç yıl daha,
Adın yoldaş olur bana,
İsmin benimle beraber,
Mezar bu tabutluk bana.
Ölürüm sevgimle herhal.
Güzel işte böyle minval,
Bu dizeler belki en son,
Elveda güzel gözlü,
Sen, sen hoşça kal...

MEHMET ÇİFTÇİ

Bahtsız

Günler bir yıla benzer aylarsa on seneye;
Dert bir acımasız ki dilim varmaz demeye.

Hayat çekilmez oldu yaşamaksa bir girdap;
Ensemizde kelepçe artık ne yaparsan yap.

Kıvranırız durmadan kurşun yarası almış;
Av geyiği gibiyiz acılardan bunalmış.

Tahammül kalmadı ki ne yapsın aciz beden;
Hayatın çilesinden kurtulur ölüp giden.

Gülmüyor artık yüzler asık çehre hamalı;
İçerimiz kan ağlar ama kime demeli.

Kulaklar duyar sağır,gözler bakar kör artık;
İçimizde kıvranan matkapla dantel ördük.

Haklı feryada bile tahammül göstermek zor;
Arzular hayal oldu ihtiyaç içerde kor.

İçin için yanarız kurudu göz yaşımız;
Ayağımızdan fazla ağır gelir başımız.

Çare arıyor derde müptela olmuş millet;
Mikrobu bilinmeyen derman bulunmaz illet

MEHMET ÇİFTÇİ

Baykuş tünemişse

Baykuş tünemişse gülün dalına,
Bülbül gibi ötmez güle bakarak.
Her mahluk elinden geleni yapar,
Tütsü sağlanamaz odun yakarak.

İnsanlık küçücük yaşta oluşur,
Akıl beyin ile başta buluşur.
Kişi ister beden sonra çalışır,
Deryaya ulaşır dere akarak.

Köhne beyin bir şey katmaz bedene,
Boşa sarf edilen emek gidene,
Önünde kaç yol var hepsini dene,
Güzel sonuç çıkar bir gün yaparak.

Gül ekersen diken de olur elbet,
İyi de kötü de yok ilelebet,
Halkın dini neyse öyledir mabet,
İnsan şekil almaz eğip bükerek.

MEHMET ÇİFTÇİ

Beddua

Sen ıslanmış nohut, sen nankör kedi,
Sana sevgi değil nefret gerekli.
Yaşadıkça bir gün gülmesin yüzün,
Bir damla mutluluk tatma ebedi.

Saçlarına beyaz düşsün genç yaşta,
Gripten kurtulma hem yaz hem kışta,
Gözyaşların yanağında iz yapsın,
Kavuşma arzuna bir ömür koşt.

Pul pul yara dolsun tüm vücuduna,
Bin pişman ol dünyaya geldiğine,
Ekmek buldurmasın bir lokma Allah,
Muhtaç yaşa her kış bir tek oduna.

Dert yanacak bir eş bulamayasın,
Bir evlat sahibi olamayasın,
Cenazeni bulamasınlar senin,
Acıdan kıvranıp ölemeyesin.

İbret ol aleme dillerine düş,
Her gün bir ümidin arkasından koş,
Hayallerin bile yok olsun senin,
Kovana dönesin ama için boş

MEHMET ÇİFTÇİ

Biraz Tebessüm Lütfen

.Asık surat her taraf, katran gibi içimiz;
Tahammül iflas etti ilgisizlik suçumuz.

Ğülmeye hasret kaldık güzel söze yabancı;
Öfke içerimizde dindirilmez bir sancı.

Şelam verse birisi hakaret gelir bize;
İnsanlar sabit düşman, kin güneşe, yıldıza.

Kalmadı şimdi artık sevgiye kıymet veren;
Yapmacık bile olsa biraz tebessüm lütfen! ...

Dünya yaşanmaz olur böyle giderse bir gün;
Arkadaşlık yok artık kardeş kardeşle dargın.

Neşe tohumu sevgi mutludur yüzü gülen;
İçin elvermese de biraz tebessüm lütfen! ...

Robotlaştı her insan ne his kaldı ne duygu;
Ne bir selam veren var, ne de etrafa saygı;

Böyle mi olmalıydı insan ki kıymet bilen;
İçin kan ağlasa da biraz tebessüm lütfen! ...

Huzura imkan mı var, hayatın girdabında;
Yaşyırken rahat yok güzellikler rüyada.

Eller ele sarılsın, gözler bakarken gülen;
Sevgi çiçekler açsın, biraz tebessüm lütfen

.

MEHMET ÇİFTCİ

Bitiyor

Bir ağacın gölgesi ki bulunmaz nimet bazan,
Bahşedilen her nimetin sonu ise bir hazan.

Dökülen o her bir yaprak sonucu anlatıyor,
Gördüğümüz her nesne zaman gelip bitiyor.

Hem her gün doğan güneş gece parlayan yıldız,
Bitişi anlatıyor dinleyenden habersiz.

Ağlayıp doğan bebek çırpınıp duran şu kuş,
Haykırıyor adeta dünya anlamsız bomboş.

Renk cümbüşü kelebek bir günlük ömrü için,
Kanat çırpar gün boyu bilmez değer mi niçin.

Tahtaravalli ömür bir düşer bir yükselir,
Her iniş ve çıkışta sayılı gün eksilir.

Değeri anlaşılmaz kaybolmadan zamanın,
Hasretiyle yanarız bazan geçen bir anın.

Başta dönmek imkansız bu film kesintisiz,
Aktörlük yaptığımız rolde her şey tekrarsız.

Dur der bir gün yönetmen kaptırmış gidiyorken,
Koskoca bir son yazar biz devam ediyorken.

Yarım kalır sonunu düşünmeyenin işi,
Durdurmak mümkün değil nihayete erişi.

MEHMET ÇİFTÇİ

Çaresizlik

Akşamın kasvetiyle gecenin karanlığı,
Hep bekledik sabahın ikramı aydınlığı.

Aydınlık umuyorken zifirî gece girer,
Güleç yüzlü asuman şimdi bedbin,derbeder.

Hilale muhtaç gönül çarmıhta can çekişir,
Gözler her gün bir ümit bulmak için bakışır.

Eğilmiş boyunlarda ucu zincirli halka,
İlerlemek azmiyle yürüyor düşe kalka.

Atılan her adımda bir idam mahkumunun,
Sehbada tükenecek ömrü saklı çoğunun.

Bu günü yarınından aydınlık zannedilen,
Bir mengene ağzında yaşamak farzedilen.

Işığın her zerresi kapandı elimizle,
Kalbimizdeki isyan ifade dilimizde,

Kargaları güldüren hayat yaşadığımız,
Baş zannedip içi boş kovan taşıdığımız.

Çekilen ıztıraba razı olduk çaresiz,
Ruh bedeni terketti,öldük yavaş ve sessiz.

Gün doğmuyor karanlığa hasret çeken gönüle,
Bukağılı ağızlar kilit vuruldu dile.

Bilmedik ki beynimiz uyuştu her gün biraz,
Donmuş kalplerdeki kan beden de ince maraz.

Bir kılavuz bekleriz paslanmış yüreklere,
Gözlerimiz açılsın, da baksın yükseklere.

Lât ve Uzzâ misali tuzbuz olsun düşünce,
Akıl kabuk çatlatsın engelleri aşınca.

Tepeler dümdüz ova, engeller teşvik bize,
Bakin o gün karanlık yol verecek gündüze.

MEHMET ÇİFTÇİ

Çıt çıkmıyor

Çıt çıkmıyor ne yerden ne de gökten,
Korkunç sessizliğe büründü her şey.
Su vaz geçmiş ateşi söndürmekten,
Dertli dertli name çalmaz oldu ney.

Ne oldu bülbülün tatlı sesine,
Nazar değdi ateşin yakmasına,
Dünya hasret güllerin kokmasına,
Farkı yok ki her bitkiyi gülden say.

Yaz ısıtmaz kış üşütmez nedir bu?
Son günlerde bahara bir şey oldu,
Yemyeşil ağaçlar kurudu soldu,
Vadileri çorak etti bu olay.

Ne gülüyor ne ağlıyor insanlar,
Taşa dönmüş hissiz duygusuz onlar,
Artık ağlamıyor yeni doğanlar,
Bu handikap düzelmez kolay kolay.

Mehtap koku vermez oldu güllere,
Sevgiler yabancı tüm gönüllere,
Gece gündüz nutuk atan dillere,
Pranga vuruldu sus pus oldu vay.

MEHMET ÇİFTÇİ

Çok geç olabilir bu yaz

Kaldırımdan yükselen ritmik ayak sesleri;
Bir gelene haberci.
Yolcu bekleyenlere ümitle dolu sancı.
Dikdörtgen biçiminde kırmızı beyaz renkli,
Kaldırım taşı söyle:Kim üstünde yürüyen?
Ben de yolcu bekliyorum,içerimde hasret.acı.
Uzaklaştı rutin sesler,bu giden bir yabancı.
Gecelerce uyku girmez,gözlerimde yaşlar inci.
Hasret yüreğimde bıçak,özlem içerimde sancı.
Aylardır gözlerim yolda, gelmedi beklenen yolcu.

Yaban diyarlar çiçeği,
Beklemekten yorgun gözüm;
Gel yolcuların küçüğü.
Sesin kulağımda çınlar;
İnsin şu hasret uçağı..

Minik elin koyun gözün,yaşlı dizimin dermanı,
Neden bekletirsin böyle uzak mı vuslat zamanı?
Böyle bekletirsen eğer,hevesim gözümde kalır.
Hasretin bittiği anı görmek bana hayal olur.
Dönsen de çok geç artık,bekleyenin de bulunmaz;
Zaman insafsız be yavrum, çok geç olabilir bu yaz.

MEHMET ÇİFTÇİ

Çöle döndü

Çöle döndü toprak bizim ellerde
Ne çiçek açıyor ne de gül artık
Şöz cahil ve ahkam kesen dillerde
İster yaşa istemezsen öl artık

Ne akıl veren var ne yol gösteren
Cahil lokomotif bizler de tren
Kalmadı mazlumu yoksulu gören
Ahlaksızlık hep geçilen yol artık

MEHMET ÇİFTÇİ

Değişmiş

Zaman değiştirmiş güzel yüzünü,
Balık eti kıvamına gelmişsin.
Bir şey sürmediğin güzel gözünü,
Şimdi değiştirmiş sürmelemiştirsin.

Ama güzelliğin hiç değişmemiş,
Geçen onca yıllar da eskitmemiş,
Tebessümün kaybolmamış gitmemiş,
Yalnız kulakları küpelemiştirsin.

Yine namelerin neşe katıyor,
Güzel dilin bülbül gibi ötüyor,
Yüzün dolgunlaşmış gonca tütüyor,
Yıpratmamış seni tazelenmiştirsin.

Yalnız bir şey de var değişen sende,
Seni farklı biri eylemiş hem de,
Değişmemiş edası göstersen de,
Eski dostluğunu yok eylemiştirsin.

Ne sen eski sensin ne ben eski ben,
Kimsede eser yok eski günlerden,
Geçen yıllar bizi yabancı eden,
Evlenerek başını bağlamıştırsin.

MEHMET ÇİFTÇİ

Değiştik

Bir millet kaybetti öz benliğini,
Aşağılık kompleksine kapıldı.
Müslümanlar tanıyamaz kendini,
Para kutsallaştı ona tapıldı.

Değişti bayramlar şölen günleri,
Arar olduk kaybedilen dünleri,
Ne sevinç tadarız ne hüzünleri,
Tarih kayıp o çöplüğe atıldı.

Düğünler haramlı nişanlarsa yoz,
Bizler batı müziğine hayranız,
Halimiz tahtaya benziyor yaz-boz,
Mayamıza bozulmuş öz katıldı.

Geceler eğlence gündüzler uyku,
Tembellere yazılıyor bu öykü,
Anadolu öyle garip bir köy ki,
Müşterisiz beş paraya satıldı.

Bir kilise eksik bir de Havramız,
Cahil, ukalayız bir de taframız,
Bir lokma ekmeğe muhtaç soframız,
Horoz gibi çöplüklerde ötüldü.

MEHMET ÇİFTCİ

Dönmedin

Gözlerim yollara bakar durmadan,
Gidenler hep döndü sense dönmedin,
Yoruldum bakarak hayal kurmaktan,
Hülyalarım söndü sense dönmedin.

Kaç ay oldu bilemedim sayıyı,
Sular vurdu aşındırdı kıyıyı,
Göçmen kuşlar yine buldu kuyuyu,
Mevsim güze döndü sense dönmedin.

Dönecektin bir gün çok yakındı ya,
Yaylacılar bile döndü ovaya,
Dönsün diye su döktüğüm kovaya,
Hep böcekler döndü sense dönmedin.

Eridim bak kemik kaldı bedenim,
Pul pul yaralarla bezendi tenim,
Yollar deyin niye gelmez gidenim,
Yaşım sele döndü sense dönmedin.

Bilmiyor musun ki gözlerim yolda,
Söylemeye mecal kalmadı dilde,
Kupkuru çubuğa benzeyen daldı,
Yaprak güle döndü sense dönmedin.

Ümidimi kaybettirdi bu yollar,
İnsan dönme de bir haber yollar,
Kara toprakları saracak kollar,
Ömür sona döndü sense dönmedin.

MEHMET ÇİFTÇİ

Ey İnsan

Emanet sahibine iade olunurken,
Ecel ne zaman gelse, farzedilir çok erken,
Gözler dünyadan geçip bir nokta seyrederken,
Eşin, dostun, ahbabın senden ayrı kalacak.

Yıkanacak vücudun senin arzun olmadan,
Beyaz bir kıyafete girersin sorulmadan,
Yapacağın işlerin tamamı görülmeden,
Bir musalla tahtında namazın kılınacak.

Kurtulmak isteyecek sevenlerin naşından,
Tutacak iki kişi ayağından başından,
Kutuya gireceksin ayrılıp yoldaşından,
Yerde gezen vücudun omuza alınacak.

Ve son yolculuğun bu dünyada göreceğin,
Omuzlarda olmanın hazzına ereceğin,
Küçücük bir çukurdur sonunda gireceğin,
Çok sevdiğin bedeninin toprağa konulacak.

Dostların baş ucundan ayrılır birer birer,
Maşere dek bundan böyle barınağın o makber,
İstirahat beklerken çıkar gelir melekler,
Yaşadığın hayatın hesabı sorulacak.

Busun işte ey insan enin boyun bu kadar,
Üç günlük dünya için çırpınıp oldun heder,
Her adım atışında unutma ki ölüm var,
Ya iyi ya kötüyle adın hep anılacak

MEHMET ÇİFTÇİ

Felaket Şimdi Asıl

Günah anaforunda boğulmakta çoğumuz,
Çok değişti ölçüler bitti doğruluğumuz.

Yedi yaŐtan yetmiŐe ayyaŐa döndü nesil,
İçki meŐrubat oldu felaket Şimdi asıl.

Erkek ve kız baŐbaŐa park ve arabalarda,
En ahlaksız sözcükler slogan duvarlarda.

Evlat ana babayla uyuŐmuyor bir türlü,
Büyükler kara cahil, çocuklar çok kültürlü (!)

Öyle zannediyorlar böyleymiŐ medeniyet,
Bir gün gelir öderler hem de çok büyük diyet.

Haram helal fark etmez birbirine karıŐır,
Emanet bekleyenler hırsızlıkta yarıŐır.

Modern müslümanız ibadetsiz sevapsız,
Nasıl müslümanlıksa bu soru hep cevapsız.

Kalbimiz çok temizmiŐ içimiz pırıl pırıl,
Kandil gecelerinde camiler gürül gürül.

YetermiŐ bize bunlar fazlasıysa softalık,
Kiimimiz yıllık müslüman kimimizse haftalık.

Deforme olmamıŐken dinde reform yaptık,
Her yandan çekiŐtirip yozlaŐtırmaya kalktık.

Toplum dinin cahili ama alim görünür,
Bin yıllık geleneğin karŐısında direnir.

Maskaraya benzedik gülünç olduk aleme,
Çok büyük paye verdik birkaç hain kaleme.

Övündük kendimizle iyi müslüman biziz,
Halimize bakmadan bir de cennet bekleriz.

MEHMET ÇİFTCİ

Feryat

Bitmeyen gecenin şafak özlemi,
Bir nesl-i âsıma ağır geliyor.
Kandil kandil gökyüzünde yıldızlar,
Bedenimiz dirhem dirhem ölüyor.

Derme çatma bir hayata âmade,
Plansız düzensiz hücre her oda,
Günlerimiz her gün aynı demode,
Saksıda bekleyen çiçek soluyor.

Hicrana tutsağız, hasrete feda,
Beklenen ağızdan çıkmıyor seda,
Karanlık her taraf güneş doğsada,
Kervanlar gecede mahsur kalıyor.

Kalpler kan basmıyor bitkin bedene,
Çiçekler açmıyor bahçe virane,
Toprak küsmüş yüz vermez bahçivana,
Sisli yamaçlarda kurtlar uluyor.

Mahkum herkes kat kat apartmanlarda,
Düşünceler suçlu ruh zindanlarda,
Bülbül güle susamış hicranlarda,
Rüyaları afakanlar bölüyor.

Kandillerin tükenir bir bir yağı,
Gelecek gün bu günden de bayağı,
Gövdeler düşman biliyor ayağı,
Ümitsiz yollarda gözler dalıyor.

Önümüz zifirî katran karası,
Açıldı bedenle ruhun arası,
Beyinlerde karabasan sarası,
Kafalarda örümcek ağ örüyor.

Sesleniriz cevap bulmaz çağrımız,
Eğrilerde tuzbuz oldu doğrumuz,
Bozalara ocak oldu sağrımız,
Gündüzümüz gecelerde eriyor.

Açmıyor ki güle hasret bahçemiz,
Hecelerde esir kaldı lehçemiz,
Uykulara düşman oldu gecemiz,
Bir nesil varlıkta yokluk soluyor.

MEHMET ÇİFTÇİ

Gülü Tarif

Dağdaki ceylanı andıran gözlü,
Bir kez gören gözler seni arıyor,
Taze bir goncaya benzeyen yüzlü,
Seyredenın sanki kalbi duruyor.

Akan su senden mi alır gücünü,
Sevginle doldurur kabuk içini,
Şanslı tarak okşuyorken saçını,
Ayna doyulmaz hazlara eriyor.

Tenine dokunan kumaşın hali,
Ballı süt içenin ağzında dili,
Kaşın ayın ilk günlerde hilali,
Kırpiklerin bahçede gül deriyor.

Dudakların narın inci kutusu,
Güzel tenin buğdayların örtüsü,
Bu goncanın bulunur mu hatası,
Parmakların kaleme sır veriyor.

Bir buket çiçek güzelin bütünü,
Dilin kıskandırır arı sütünü,
Kelimeler bu ebrunun methini,
İfadeden aciz kalıp eriyor.

MEHMET ÇİFTÇİ

Gülün sitemi

Sitemi mi varmış gülün bülbüle
Feryadı incitmiş olmalı herhal
Bülbül bir zavallı çekiyor çile
Ahuzar eylemiş olmalı herhal

Dert ile biçare feryadı ondan
Başka ne bilir ki ahufigandan
Sesine bir yankı gelmez cihandan
Kendini dinlemiş olmalı herhal

Niye kızmış gül çaresiz bülbüle
İncitecek ne yapmış ki o güle
Derman arar derde giriftar dile
Acıdan inlemiş olmalı herhal

Nihayet geldi bak ömrün son demi
İşte bu hayatın en son sitemi
Kainatta böyle kurmuş sistemi
Yaratan emretmiş olmalı herhal

MEHMET ÇİFTÇİ

Güvenme

Beslenen kargayla oyulurmuş göz,
Anlatmıyor bazan ifadeyi söz,
Ne kadar da tuhaf oluyor böyle,
Utanacak yerde sırtırsa yüz.

Çok az kaldı güvene layık insan,
Op alnından eğer onu bulursan,
Çiğ süt emmiş derler güvenme sakın,
Evladın el olur muhtaç olursan.

Candan dost görünür ilk zamanlarda,
Cömert olur güler yüz ve ikramda,
Senden menfaat yok anlarsa bunu,
Görüşmek zor olur o uzaklarda.

Aç olsan da belli etme kimseye,
Sana değil ilgi dolu keseye,
Zengin gibi davran olsan da muhtaç,
Kanaat et sofranda olanı ye.

Sevgi sunsan bazan nefret bulursun,
İhtiyaç bildirsen akıl alırsın,
En doğrusu kendi halinli yaşa,
Elden at istersen yay kalırsın.

Sağ gözden sol göze bekleme fayda,
Bir ömür eriyor bazan bir ayda,
Gözüne bakarak aldatır seni,
En yakının en bilinen olayda.

Bu dünyada gülmek istersen eğer,
Hak edene hak ettiği kadar ver,
Uzun zaman denemeden bilinmez,
Kim beş para etmez kim neye değer.

MEHMET ÇİFTÇİ

Ha Gayret

Küçücük dereler deryaya doğru,
Kavuşmaya ramak kaldı ha gayret.
Sancılarla beklenen bebek doğdu,
Olmaz zannedilen oldu ha gayret.

Düşler vardı geceleri süsleyen,
Omuzlar var ümitsiz baş yaslayan,
Kuş yavrusu gibi dava besleyen,
Yollarınız çok az kaldı ha gayret.

Kırıldı ya bükülmedi bilekler,
Kapıları aşındırdı dilekler,
Zaman oldu kan akıttı oluklar,
Gönül aranını buldu ha gayret.

Fidanlar yeşerdi toprağa düşen,
Dağlar gibi binbir engeli aşan,
Sabır kazanında ümitle pişen,
Nerdeyse kıvama geldi ha gayret.

Gücünüze güç eklesin Yaratan,
Aklaşıyor ümit kesme karadan,
Son bir hamle ile sıyrılar aradan,
Düşmanları nifak böldü ha gayret.

Gün doğacak çok az kaldı gündüze,

Şafak işte baksanıza yıldıza,
Ümitler toplanıp bağlandı size,
Zifirî karanlık soldu ha gayret.

Duraklamak kaybettirir her şeyi,
Dönmek üzeresin en son köşeyi,
Ertele sefayı zevki neşeyi,
Çaba son demini buldu ha gayret.

Ağlayan gözlerin gülmesi yakın,
Bu gayretler yarın senin yüz akın,
Vaz geçme ne olur, aman ha sakın,
Bu yolda çok yiğit öldü ha gayret.

MEHMET ÇİFTÇİ

Halden Öte

Bülbül bağlanır ya güle pervasız,
Dil bağlanmış güle bülbülden öte.
Bakmayın haline suskun ve sessiz,
Onda söz var güle bülbülden öte.

İçeride duygular var bir volkan,
O volkan ki kendi kendini yakan,
Bu bir sevda nehri durmadan akan,
Küçücük görünür ummandan öte.

Sevgiler var için için kavurur,
Düşünceyi tuzbuz eder savurur,
Bakışlar var sarp dağları devirir,
Sözler var ya söylenmez dilden öte.

Kalpde kayboluyor mantık düşünce,
Akla hükmediyor coşup taşınca,
Gönül dizginini kırıp koşunca,
Dört nala seğirtir o yoldan öte.

Gözden yaş dökülür gönülde sızı,
Gece şahit tutar ayı yıldızı,
Şiirlerde mısralar dizi dizi,
Haller vardır çok kere halden öte.

Sözler bitkin düşer ifade aciz,

Duygular çaresiz düşünce naçiz,
Sevgi alev alev bir ateş susuz,
Devirir her şeyi o selden öte.

MEHMET ÇİFTÇİ

Hasret Duvarı

Bir sonbahar mevsiminde görmüştüm onu,
Sararmıştı yapraklar yazın artık son demi.

Ben o yılda yalnızlık pençesinde inerken,
Melek yüzlü birini tanıdım yol giderken.

Bunalımlar içinde kıvranırken çaresiz,
Bir gül buldum yanımda taptaze ve dikensiz.

Dal oldu tutunacak bana o dar günümde,
Sıkıntıma çare oldu bir taht kurdu gönlümde.

Birden doğdu dünyama sanki seher yıldızı,
Sıcak kanlı cana yakın o sevgilerin kızı.

Giriverdi hayatıma süzülerek ansızın,
Yeniden döndüm hayata ölüyorken o yazın.

Durdurmak istiyordum beraberken zamanı,
Benim için o zaman günün en mutlu anı.

Yapamadım, yapılmıyor olmuyor melek yüzlü,
Zaman hasrete gebe günler hicrana sözlü.

Acıyı tatlandıran günlerdi yaşadığım,
Bitmesindi ne olur bitmesin başladığım.

Ve tükendi o günler içimde burkuntuyla,
Kimsesiz biri oldum bocaladım kokuyla.

Yine buldum arkadaşım değişmemişti öyle,
Hasret bitti zannettim güldüm melek yüzlüyle.

Öyle değilmiş meğer, özlem yine dört nala,
Hasret karargah kurdu kalkıp gitmiyor hala.

Bir ümit tüm sermayem elimde son kalan bu,
Yakınındayım ama göremiyorum onu.

Yıllar önce arada örülen koca duvar,
Bunca yıl geçti lakin yıkılmadı hala var.

Ama olsun arada bir görüyorum yüzünü,
Şükrolsun kaybetmedim buldum yine izini.

Demem o ki arkadaşım mümkün değil unutmak,
Farkında mısın bilmem çok zor bunu anlatmak,
Bilir misin nedir o en güzel şey dünyada,
Bana sorarsan eğer sevdiğine kavuşmak.

MEHMET ÇİFTÇİ

Kandırmışsın

Baki muhabbetle biterdi her söz
Muhabbet yalanmış beka asılsız.
Hiç mi tutulmazmış verilen bir söz,
Kandırmışsın beni yalanmış sevgin.

Mutluyum diyordun ben bu halimle,
Çok şey yazdın verdin bana elinle,
Demek hepsi eğlenmekmiş benimle,
Kandırmışsın beni yalanmış sevgin.

Her zaman gülerdin şakalar yapar,
Yanıma gelirdin yüzüme bakar,
Sebep yoksa insan ne diye bıkar,
Kandırmışsın beni yalanmış sevgin.

Huzurlu ol diye çırpınıp durdum,
Şana saf ve temiz bir sevgi verdim,
Ölene dek seni unutmam derdin,
Kandırmışsın beni yalanmış sevgin.

Yine de mutlu ol ömrün oldukça,
Ben de mutlu olurum sen güldükçe.,
Hani arayacaktın ya geldikçe,
Kandırmışsın beni yalanmış sevgin.

MEHMET ÇİFTÇİ

Karanlık istiyoruz

Suni engeller koyduk güneşin gül yüzüne
Yarasalar misali karanlık seviyoruz
Işık saçmıyor güneş hasretiz gündüzüne
Aydınlık bize hasret biz zulmet istiyoruz

Örtmüyor karanlıklar bu çirkin halimizi
Ne oldu âsım nesli arka döndü geçmişe
Kimler susturdu bizi bağladı dilimizi
Döndük ayyaşlar gibi bütün gece içmişe

Va'di vardı Allah'ın payidar teslim olan
Sıkıntılı ve bedbin bu korkunç hale düştük
Ya hastadır ya nankör şimdi yürekten gülen
İyiye sırt çevirdik güzelliklere küstük

MEHMET ÇİFTÇİ

Kıyma Kendine

Doğru insanlarla ahbap olmalı;
Kalleş olanlarla yollar tıkanır.
İnsanlara güvenmek zor bilmeli;
Dost olmaya layık insan aranır.

Yanlış dosttan pişman olursun bir gün;
Kaybolanı kazanmaksız zor o gün;
Dgnn olup ta evlendiğin gün;
Yaşadıklarından yüzün utanır.

Güler yüzlü tatlı sözlü ama mert;
Pelte yüzün başından eksilmez dert;
Etraftakilerin birçoğu namert;
Dikkatli bak onu gözlerin tanır.

Yapmacık sevgiye etme itibar;
İlk anda hem nazik hem de çok kibar;
Kötü niyetliden kaç diyar diyar;
Sonra başın birçok derde katlanır.

Musibetten evvel nasihat dinle;
Öyle bir yaşa ki vn kendinle;
Dostun sözü acı da olsa dinle;
Akılsız kervan gidince uslanır.

MEHMET ÇİFTCİ

Kızma bize İstanbul

Sen güzel İstanbul'um
Görmüş geçirmiş şehir
Seni tanımayan mı var.
Kime sorsanız bilir.
Ülkemin gözbebeği
Ve dünyanın hayali
Tadımlık beyaz örtün
Cömertçe sundun bize
Her tonuyla yeşili.
Gözlerde bir saltanat
Gönüllerde taht kurdun.
Dantel gibi bir boğaz
İki yan ayrı kıta
Seyrinde doyulmaz haz
Bir rüyasın adeta.
Yok artık gondolların
Şimdi teknelerin var
Bir şeyin olmasa da
Eşsizsin güzel diyar
Kuş bakışı seyretmek
Ne güzel olur seni
Cennette yaşamamanın
Duygusu sarar beni.
Ah be güzel İstanbul
Seni sevmek yetersiz.
Aşık olunur sana.
Hangi şehir ermiştir
Peygamber müjdesine.
Uğrunda ne yiğitler
Canlarını vermiştir
Süsler yamaçlarını
Nice ashab-ı kiram
Bizlere emanetsin
Sultan Fatih'ten kalan
Bükme güzel boynunu
Bakıpta halimize
Biz vefasız olsakta
Gücenip kızma bize

MEHMET ÇİFTÇİ

Maraş Hatırası

Asker idim İskenderun Bahriye alayında,
Tayin çıktı Maraşa yazın Temmuz ayında,

Gitmemiz gerekiyor görev verilen yere,
Merkeze göndermezler, ya tepedir ya dere.

Razı olmam diyemem ekmek istiyor boğaz,
Kimbilir hangi köye taşınacağız bu yaz.

Minibüsün muaveni göz gezdirdi etrafa,
"Devam" dedi bakarak sonra bizden tarafa.

Bir gürültü kopardı minibüse benzer şey,
Tam kalkmak üzereydik arkadan ses geldi "hey! ".

Yolcu imiş bu bağırın geç kalmış arabaya,
Parası da yok galiba o yüzden gelmiş yaya.

Tamamlandı artık kadro yola çıkmak gerekir,
Korkuyorum bu araba bizi yolda bırakır.

Belen dağı önümüzde yemyeşil görünüyor,
Arabamız bu tepeyi aşmaya direniyor.

Bir ovaya süzüldük ki avuç içi gibi düz,
Her tarafı yemyeşil renk Amik ova pürüzsüz

Kırıkhan bu geldiğimiz küçük ilçenin adı,
Bir zamanlar uğramıştım ağzımda hala tadı.

Hassa, İslahiye derken ulaştık Türkoğlu'na,
Maraş yaklaştı artık kavuşuruz öğlene.

En sonunda bu külüstür ulaştırdı Maraş'a,
Mahçup eyledi beni tüm kaygılar gitti boşa.

İner inmez arabadan sordum valilik nerde?
Uzak değilmiş bereket yüz adım ileride.

Yöneldim ya endişeli tayinime bakmaya,
İsimleri okudukça başladım çok korkmaya.

İnceledim bu listeyi iki defa hepsini,
Kale Köyü'ne tayinim kesin Maraş'ın sonu.

Merkez köyü yazıyordu, ümit verdi bu bana,
Zannımca birkaç saatte ulaşırız vatana.

Ayrıldım ki bir bilene sorup öğrenmek için,
Bir ceza vermişti Allah acaba neydi suçum?

Kime sorsam bilmiyordu bu köy nedir, nerede?

Jipçilere sor diyorlar, cami var ileride.

Oturmuşlar kaldırıma bir sürü jip şoförü,
Biri çöple yer kazıyor ağızından çıktı soru.

Adam baktı suratıma acımaıklı edayla,
Ahmet bilir dedi bana gösterdi o sopayla.

Gittim Ahmet'in yanına sormak için köyümü,
Son ümidimdir bu şoför çözecektir düğümü.

Ahmet usta Kale köyü nerde acep der demez,
Kaldırıp başını dedi oraya kamyon gitmez.

Geçen sene gitmiş idim bu jip ile Kale'ye,
Ot koymuşlardı önüne hayvan acıkmış diye.

Bu akşam otelde kalmam gerekiyormuş o gün,
Çokta acıkmıştı karnım yememiştim kaç öğün.

Sabah oldu ben erkenden durağa gitmeliyim,
Kamyondan yer ayırtıp bu işi halletmeliyim.

Yaya yolun var dediler ormanda üç dört saat,
Bir köylü denk gelebilir belki bir de fazla at.

Kamyon henüz yanaşmıştı inen binen hengame,
"Bir bakar mısınız" dedim köylülerden birine.

Adam baktı suratıma buyur efendi diye,
Kale'ye nasıl giderim diye sordum köylüye.

Oraya otobüs gider; dedi ben çok sevindim,
Tarif de etti yerini o tarafa yöneldim.

Durağa geldim bekliyor kamyon otobüs olmuş,
Köylüler bu otobüsü eşyasıyla doldurmuş.

Sordum yolcunun birine Kale'ye gider mi bu?
"He ya gider" dedi adam köyün otobüsü bu.

Öğle namazı kılındı çıkar çıkmaz cemaat,
Çıktık yola arabayla gittik bilmem kaç saat.

Bir köy göründü uzaktan küçük ve mütevazi,
Burası mı diye sordum, yollarda yoktu yazı.

Başını salladı kaptan hocam hayır diyerek,
Daha çok var dedi bana yanımdaki gülerek.

Eşek bile zor giderdi geçtiğimiz bu yolu,
Otobüste hal kalmamış kırılmış sağı solu.

Köylülerin hali belli şalvar, kasket, yemeni,
Hepsinin kılığı böyle fakirlik ne demeli.

Bir köye daha geldik merakla sordum yine,
Yok hocam dedi biri, daha çok var köyüne,

Bilmem ki kaç köy geçtik vakit akşama yakın,
Otobüs durdu aniden bekçi bindi tam takım.

Üzerinde üniforma omzunda çiftesi,
Ağız küfür savuruyor belli kaçmış neşesi.

Yola taş doldurmuşlar komşu köylü çocuklar,
Bekçi çok öfkelenmiş bulsa kapışacaklar.

Çok harika bir ovaya girdi otobüsümüz,
Sanıyorum çok yaklaştık bu civarda köyümüz.

Bir vadiye yöneldik ki tarifin imkanı yok,
Üç beş kişi bir ağızdan hocam işte geldik bak.

Engizeğin eteğine kurulmuş Kale köyü,
Havası hoş sediri bol buz gibi akar suyu.

Yılan gibi kıvrılarak köye ulaşıyor yol,
Baktım ama göremedim ne bir bina ne okul.

Koca ceviz ağaçları her taraf bağ ve üzüm,
Kiremitli badanalı okul arıyor gözüm.

Arabamız tırmandı çıktı harman yerine,
Oturmaktan ağrı çökmüş sızlıyor dizlerime.

Köylüler bekçiye dönüp hocayı al dediler,
Biz okul yoluna düştük onlar da hep indiler.

Eğilerek geçiyorduk cevizlerin altından,
Her taraftan su kaynıyor burada yer altından.

Çok yürüdük bekçi ile iki mahalle bitti,
Bir yapı var solumuzda ama ahırdan kötü.

Okul dedi bekçi bey, geçtik ön tarafına,
Göz gezdirdim nasıl okul diyerek etrafına.

İçerisi görünmüyor eğildim iyice cama,
Güçlkle seçebildim içerde iki şema.

Sıralar çamura batmış oturacak yere dek,
Düşünmeye başladım nasıl temizlenecek.

Yandaki oda ise öğretmen lojmanıymış,
Oradaki ranzalar tümünden çamura batmış.

Dönerek bekçi beye dedim bekar değilim,
Buraya sığamayız kiralık ev bulalım.

Burada zor dedi bekçi öyle boş ev bulunmaz,
Şehir gibi köylük yerde kiraya ev verilmez.

Şu ev var ya karşıdaki sahibi yazın gelir,
Bir soralım bakalım belki de size verir.

Bir ümitle geldik evin sahibini görmeye,
Bize evi oturmaya verir mi ki, sormaya.

Ellerinde iki kova bir kız eve yöneldi,
Bekçi sordu bu kız da babam tarlada dedi.

Sabahleyin gitmişlerdi buğdayları biçmeye,
Ben de su taşıyorum evimize içmeye.

Meseleyi açıkladı bekçi evin kızına,
Babam bilir dedi kız karışamam sözüne.

Bağırdılar sırayla vadiye doğru dönüp,
Sesler karşı dağa çarpıp dönüyor yankılanıp.

Duymuş adam anlamış sorulan sualleri,
"Olur" demiş, şaşırarak seyrettim bu halleri.

Kırık bir merdivenden çıktık ikinci kata,
Evde bir ocaklık var bir de karanlık oda.

Seçme şansım yoktu ki "güzel" dedim çaresiz,
Bu ev baştan sonuna elden geçmeli yalnız.

Tekrar döndük bekçinin kendi mahallesine,
Bir yatak serdi bekçi evinin terasına.

Sabah erkenden kalkıp otobüse kavuştuk,
Yaşanacak diyarı aramadan bulmuştuk.

O gün akşam kavuştum İskenderun'da eve,
Gittiğim köyü hanıma anlattım öve öve.

Kadıncağız sevinde güzel bir yer sanarak,
Eşyaları topladı sözlerime kanarak.

Bir minibüs kiralayıp eşyaları yükledik,
Kayınpeder gelecekmış biraz onu bekledik.

Çıktık yola biraz sonra önde hanım, babası,

Oturdum ben de arkaya kapladı yol tasası.

Gidebilir zannetmiştim minibüs o yollardan,
Meğer geçmezmiş araba o koca kayalardan.

Ben Maraş'ta ayrıldım öğrenmek için yolu,
Bilen yok ki, fellik fellik aradım sağı solu.

Çaresiz geriye döndüm minibüs boşaltılmış,
Eşyaları o köye giden bir kamyon almış.

Aynı yolu dere tepe aştık akşama kadar,
Köye geldik bizim hatun bana evini sorar.

Karanlıkta eşyaları köylüler taşıyordu,
Hava soğuk bizim bebek burada üşüyordu.

Eve geldik nihayet, hanım merakla bakar,
Elektrik arama burada herkes gaz yakar.

Gece kurtardı beni kimse bir şey görmedi,
Yorgunluktan hemen yattık evi kimse sormadı.

Sabah hanım kalkarak hemen daldı içeri,
Bu ne biçim ev hoca, diye geldi ilk soru.

Bunu buldum başka yok katlanmak zorundayız,
İsteyerek mi geldim tayin çıktı burdayız.

Hane halkı hep kalkınca ihtiyaç gidermeye,
Tuvalet yok telaşla başladık beklemeye.

Kayınpeder lafa girdi: tuvalete gerek yok,
Mısır tarlasına gidin orada tuvalet çok.

Çaresizlik ile hatun sıvadı kollarını,
Bu evde oturmanın bulmalı yollarını.

İlk iş pencereyi büyüt çünkü küçücük delik,
Işık olsun içerisi, güneş gelsin üstelik.

Pencereyi büyüttük,sıvandı bütün yerler,
Tahta tuvalet yaptık artık ona giderler.

Kayınpeder ayrıldı onbeş günün sonunda,
Bildirmiyordu ama canı çıktı onun da.

Bitmişti evin işi yerleşmişti her bir şey,
Alışmıştık buraya, inanmıştık güzel köy.

Bir akşam vakti idi o anda oldu olan,
Kapı çalınıyordu kim bu saate gelen.

Kimdir o diye sordum; gelen Agil Osman'mış,
Senin köyün bura değil herhal yanlışlık olmuş.

Kalekaya Köyü imiş tayinin çıktığı yer,
Milli Eğitim'den geldi akşamleyin bu haber.

Otobüs yarın gidiyor toparlan taşıyalım,
Geç kalmayın ha sakın şimdiden başlayalım.

"Dur" dedim nasıl olur böyle yanlışlık olmaz,
Bunca emekten sonra buradan taşınılmaz.

Birinci aza varmış o her şeyi halleder,
Senin için dediler tereddüt etmez gider.

Pazartesi erkenden gittik Başdervişli'ye,
Merkezde ikimiz birden bu işi halletmeye.

Maraş'ta ilk işimiz İlköğretim'e gitmek,
Müdür Bey'le görüşüp yanlışlığı halletmek.

Daireden içeri girdik ikimiz birden,
Aza ağzını açmaz ses gelir de her şeyden.

Müdür Bey evet dedi, yanlış gitmişsin köye,
Yanlış değil dedim hocam iyi baktım listeye.

Milli Eğitime git önce orayla görüş,
Benim hiç ümidim yok halledilemez bu iş.

Gidiyordum yol üstünde müfettişe rastladım,
Başımdan geçenleri baştan sona anlattım.

Müfettiş Bey hoca dedi sakın gitme oraya,
Bir yolunu bul hallet adam koydur araya.

Muaven Bey'e anlattım yapacak şey yok dedi,
Bir dilekçe yaz da ver iyice anlat bu derdi.

Bir dilekçe yazarak anlattım olanları,
Durumumu anlasınlar etkilesin onları.

Dön dediler köyüne bekle neticesini,
Hallettiler daha önce bilirim nicesini.

Köy muhtarı çok açıkgöz hemen gitti oraya,
Öğretmen var okul için dedi Cemel Oba'ya.

Dilekçesi kabul oldu okul açıldı hemen,
Çok çırpındım kim dinler ben oraya gidemem.

Çaresiz başladım orada öğrenci okutmaya,
Evden o mahalleye sabah akşam gitmeye.

Baktım zor olacak bu yol çok uzaktı çünkü,
Okul ve lojman yaptık bitti sonra üzüntü.

1973

MEHMET ÇİFTÇİ

Ne Ekersen Onu Biçersin

Ne ekersen onu biçersin ancak,
Nefret ekip sevgi biçmek olur mu?
Asık bir suratla bakan çehreye,
Tebessümle gülümsemek olur mu?

Güzel bir söz sadakadır biline,
Selam güzel verip güzel alına,
Konuşurken ve dinlerken gülüne,
Dostluk varken düşman olmak olur mu?

Güzel sözdür gönülleri fetheden,
Kâbe yıkıp kalpleri kırmak neden?
Selam versin hem gelen hem de giden;
Dualardan mahrum kalmak olur mu?

Düşmanlık yerine dostluk kurulsun;
Herkes bir defa hatır sorulsun,
Muhtaçların ihtiyacı görülsün,
Komşun açken tok uyumak olur mu?

Yaratan kimseye çektirmesin ah!
Herkesin nefsini eylesin ıslah,
Seni de beni de yaratan ALLAH,
Gönül kırıp kalp incitmek olur mu?

Kıranlar gün gelir kırılır elbet,
Tek yanlı iyilik yok ilelebet,
Herkes ölmek için bekliyor nöbet,
Cenazende yalnız kalmak olur mu?

MEHMET ÇİFTÇİ

Ne Farkeder

Gözlerim karardı dimağım donuk,
Anladım ki dünyada herkes konuk,
Beyhude çırpınış sevinç bir anlık,
Tatsan ne fark eder tadamasan ne?

Etrafına taştan duvar örmüşler,
Mahkum diye çoktan karar vermişler,
Yatırmaya ottan yatak sermişler,
Yatsan ne fark eder yatamasan ne?

Efkara mahkumsun güldürmezler hiç,
Katlandıkça dökerler avuç avuç,
Kurtulmak istemen daha büyük suç,
Atsan ne fark eder atamasan ne.

Ya terk et diyorlar ya katlan buna,
Aklım ermez başka yer olduğuna,
Gidince de kızarlar geldiğine,
Gitsen ne fark eder gidemesen ne?

MEHMET ÇİFTCİ

Neden Diye Sorulur Mu

İğne gibi batırmasan sözünü,
Sana kırılır mı insan be güzel.
Sözün etkiliyor güzel yüzünü,
Yoksa darılır mı insan be güzel.

İyi huylu sevecen çok güzelsin,
İnsanlıkta benzersiz ve özelsin,
Hizmet için sabah akşam gezersin,
Boşa yorulur mu insan be güzel

Bal akıtır bazan tatlanır dilin,
Her şeyi becerir hünerli elin,
Yüzüne bakınca çok masum halin,
Kine sarılır mı insan be güzel.

İçinde bir şey yok bilirim bunu,
Bu yüzdendir böyle severim seni,
Ben de hatalıyım insanım hani,
Hatasız olur mu insan be güzel.

Kalan ömrü güzel tatlı yaşasak,
Öfke değil içte sevgi taşısak,
Çizerek geçmişini yeni başlasak,
Neden diye sorulur mu be güzel.

MEHMET ÇİFTÇİ

Ondan

Geldi bak gördün mü ayrılık anı,
Zamanı çekilmez bilişim ondan.
Kasvetli bir gece günün her anı,
Boynumu bükerek kalışım ondan.

Dar geliyor dünya hasret çok acı,
Ayrılık derdinin yokmuş ilacı,
Artıyor içimde gün be gün sancı,
Böyle mecnun gibi oluşum ondan.

Gülmedi şu yüzüm derde müptela,
Ümitsiz gözlerim bakıyor yola,
Döner bir gün diye bekliyor hâla,
Gün boyu durmadan dalışım ondan.

İsmi anarım yirmidört saat,
Çekilmiyor sensiz bu köhne hayat,
Efkârım ömrüme kıydı nihayet,
Böyle birden bire ölüşüm ondan.

MEHMET ÇİFTÇİ

Özlem

Özlemek güzel ya acı ayrılık,
Yüreğim çekmiyor bu yükü artık,
Her kavuşma bir ayrılığa gebe,
Mesafeler uzadı ayrı kaldık.

Gülmeyi unuttum tebessüm hayal,
Kapkaranlık her yer Tanrım bu ne hal,
Hiçbir şeyden haz almıyor şu gönlüm.
Mecnun da Kerem de böyleydi herhal.

Koca şehir insanlar kum ben yalnız,
Bunca dostun arasında kimsesiz,
Asfalt gibi her yer ve kapkaranlık,
Gece de gündüz de hep aynı farksız.

Gözde buğu yürekte gam ve hüzün,
Bahçem gül açmıyor bahar ve yazın,
Çoraklaştı can damarım kurudu,
Her yanımda acılar sızım sızım.

Kaldırmıyor bu hasreti yüreğim,
Kim anlar ki bu halimden söyleyim,
Bir yıl bir ömüre bedelmiş meğer,
Onbir aydır gece gündüz böyleyim.

Tadı yok dünyanın hasretle geçen,
Vuslatta bahçemde çiçekler açan,
Soldu ümitlerim yaşamak arzum,
Ben şimdi eceli bal diye içen.

MEHMET ÇİFTÇİ

Parktaki adam

Onu her gün bir defe o parkta görüyorum.
İnsan olduğum için utanıp eriyorum.

Milyonlarca insanı barındıran koca kent,
Üç beş çaresiz insan sana okuyor lanet.

Kimbilir kaç şenedir su görmeyen o beden,
Ağustos sıcaklığında o parke başlık neden.

Dizlerine iniyor kemersiz o pantolon,
Tutuyor bir eliyle pantolon mu o yalan.

Şakallar topaklanmış, bıyıklarla beraber,
Önüne bakar yürür etrafından bî haber.

Açtır da sanıyorum çöplükte ekmek yoksa,
Bir insanlık ayıbı bu böyle olacaksa.

Kimi her gün değişik kıyafet giyer gezer,
Bu garibi görünce dudak büker göz süzer.

Bilmez çaresizlik ne, açlık nasıl bir şeydir.
Tatmamışsa ne bilsin parkta uyumak nedir.

Bir vebal yönetene âhiret ızdırabı,
Vermek zor olsa gerek böyle çetin hesabı.

Ve bir millet günahkâr o garip aç yatarsa,
Eğer bed dua eder şayet o da tutarsa,

Hangi el o gün bize derde derman olacak.
Lütuf değildir bize gelecek bela ancak.

Ne oldu bize böyle vurdumduymaz ilgisiz,
Yalnız ilgisiz değil kör cahil çok bilgisiz.

Hem bencil hem ukalâ güruha dönen millet,
İtibar bekler ama ona yakışan zillet.

Komşusu açsa ecdat lokma almaz ağzına,
Torunlarda rezalet geldi ta boğazına.

Öyle ecdat böyle torun yakışık alıyor mu,
Yedi kat yabancı o dedeyi biliyor mu.

Bin pişmandır şehitler bize vatan bırakan,
Bed dua ediyordur bu toprağa akan kan.

MEHMET ÇİFTÇİ

Rüzgârın çığlığı

Öyle bir uğultu ki yırtıyor kulakları,
Öfke mi kusuyor esen fırtına?
Bunca olandan sonra bu ne sükunet dünya,
Diyor gibi çığlıklar savuruyor.
Bu öfkeye hakkın var haykır nasıl istersen,
Duygumuzu kaybettik acı duymayız kessen.
Yürekler sinelerde yumruk gibi taş sanki,
Duyarsız ve ilgisiz şu duran ceset ne ki.
Musallaya koysalar yeridir hem tam yeri,
Yaşamayı bilmeyen yaşarken bu değeri.

Haykır yırtın fırtına,
Öfkeni kus hincınla.

Öyle es ki yüzümüze sille patlatır gibi,
Uyanmamız zor olacak mahşer bekleriz sanki.

MEHMET ÇİFTCİ

Sahtelik

Kirlendi aşkımız sevgimiz cıfit,
Çirkefe bulandı değerlerimiz.
Erkeğimiz geyik kızımız şifit,
Sırtta yara açtı eğerlerimiz.

Yularımız halis ipek katıksız.
Süzme sahtekarız toptan atıksız,
Kimimiz parklarda uyur yataksız,
İşitir görünür sağırlarımız.

Evlat ana baba ile dövüşür
Bir nesil bu kadar nasıl değişir,
Yoksul hasta azraille boğuşur,
Elimize destek böğürlerimiz.

MEHMET ÇİFTCİ

Sakin Ha

Güzel gözlerinin o pırıltısı;
Sönmesin birtanem aman sakın ha!
Mah yüzünün ışık saçan çehresi;
Solmasın birtanem aman sakın ha!

Gülmek yakışıyor gül endamına;
Senin olsun her şey neşe namına,
Kötülükler zarar verip kanına,
Girmesin birtanem aman sakın ha!

Derbeder olursun fani cihanda,
Aldanırsan sahte göze bu handa,
Boynun bükük iki gözün arkanda,
Kalmasın birtanem aman sakın ha!

Bakışın çok masum buğulu gözün,
Ayın ondördünü andırır yüzün,
Neşen kaybolup ta yerine hüznün,
Dolmasın birtanem aman sakın ha!

Tırmandığın bu yol çok sarp ve yokuş,
Kalbin kanat çırpan çaresiz bir kuş,
Hayatın kederle örülmüş nakış,
Olmasın birtanem aman sakın ha

MEHMET ÇİFTÇİ

Sana yakışır

Eşeğe kızıp ta kürtünü dövmek
Kimseye yakışmaz sana yakışır
Herkesi horlayıp kendini öğmek
Kimseye yakışmaz sana yakışır

Hata aramamak kendi kendinde
Başka suçlu bulmak her seferinde
Olmazları yaşamak kaderinde
Kimseye yakışmaz sana yakışır

En zayıf noktayı bulup yüklenmek
Tevazuya sığınıp büyüklenmek
Fırsatları kullanarak aklanmak
Kimseye yakışmaz sana yakışır

Sevgiler toplamak dilenci gibi
Görünmek bulunmaz bir inci gibi
Sevene davranmak yabancı gibi
Kimseye yakışmaz sana yakışır

Kar yağdırmak güvenilen dağlara
Kezzap dökmek kurulan tüm bağlara
Mezar kazmak ölü gibi sağlara
Kimseye yakışmaz sana yakışır

Sevgi sunup nefret ikram eylemek
İhtiyaçta gülüp yardım dilemek
Anlaşılmaz biçimde terkeylemek
Kimseye yakışmaz sana yakışır

Ak göstermek kapkara kirli yüzü
Sansür eylememek söylenen sözü
Aptal sayıp kandırmak böyle bizi
Kimseye yakışmaz sana yakışır

Pişkinlik göstermek yaptıklarına
İncitmek yüzüne baktıklarına
Tekrar sahip çıkmak attıklarına
Kimseye yakışmaz sana yakışır

Göklere çıkarıp yerlere sokmak
Dost edindiğine düşmanca bakmak
Çok değerli sayıp bir pula satmak
Kimseye yakışmaz sana yakışır

MEHMET ÇİFTÇİ

Sen Üzülme

Üzüntülüsün sen içe kapanık,
Derdini söyle de derman olayım.
Dışın gülüyor da içerin yanık,
Kederini sen sat ben de alayım.

Mahzun gözün başka şeyler söylüyor,
İçin değil yalnız yüzün gülüyor,
Bu kargaşa benliğini bölüyor,
Sen açıl da yerine ben solayım.

Derdinden düşünür belli etmezsin,
Biliyorum geceleri yatmazsın,
Lokmayı ağzına alır yutmazsın,
Sen kurtul yerine esir kalayım.

Kahrediyor beni senin kederin,
Anlatmazsan nasıl yardım ederim,
Varlığımdan rahatsızsan giderim,
Üzülme sen saçımı ben yalayım.

Acına ortağım yeter ki iste,
Dostun derdi anlatılmaz mı dosta,
Acını içine atıp ta hasta,
Olursan çareyi nerden bulayım.

MEHMET ÇİFTÇİ

Sen Varsın

Gönül tezgahımda sevgi dokudum,
İlmik ilmik nakışında sen varsın,
Bir sevginin destanını okudum,
Mısraların akışında sen varsın.

Bir ahenkle buluşan o renklerin,
Süslediği kanat sanki pelerin,
Hayranlık duyduğum kelebeklerin,
Nazlı nazlı uçuşunda sen varsın.

Pembeye dönüşen siyah düşlerin,
Her ilkbahar arkasında kışların,
Mevsimi gelince göçmen kuşların,
Kervan kervan geçişinde sen varsın.

Bir yörük kızının elinde hüner,
Parmaklar bir desen aşkıyla yanar,
Ve iplik sonunda nakışa döner,
Desenlerin çıkışında sen varsın.

Çatlayan toprağın dudaklarına,
İlaç gelir ağaç yapraklarına,
Ses getiren yağmur bulutlarına,
Şimşeklerin çakışında sen varsın.

Küçücük bir beden kendine özel,
Bebekler hayata renk katan güzel,
Düşer o tutmazsa güvenli bir el,
Bebeklerin koşuşunda sen varsın.

MEHMET ÇİFTÇİ

Sis

İçimizde kor topu ateş yanıyor sanki,
Sis çöktü üstümüze boğmak istiyor belki.

Doğum yapan ananın çektiği acıya eş,
Doğmak üzere olan yavrunun gibi telaş.

Karanlığın bütün hışmı abandı üstümüze,
Nefes bile almamız çok zor geliyor bize.

Dağıl ey karanlık sis güneşe yol ver artık,
Aydınlansın dünyamız bu zulmetten usandık.

Can versin doğan güneş ölü toprak canlansın,
Kandan irinden dünya azıcık aydınlansın.

Bir insafsız kelepçe sıkar boğazımızı,
İnsanlıktan çıkarıp taşla benzetti bizi.

Ölmek kurtuluştur ya elimizde imkan yok,
Gülmek kaybolmuş değer ağlamak çırpınmak çok.

Bıktık artık bırakın biz de insanız yahu,
Dağılsın sis bulutu görmüyoruz etrafı.

Kemence girdi ömür bukağılandı hayat,
Taş gibi sis bulutu Rabbim bize yardım et.

Yalvarmak Yaratana el açarak durmadan,
Tek çare elimizde karanlık kudurmadan.

Sancılar acımasız doğsan artık ey güneş,
Kıvrandırıyor bizi zulmet insafsız müthiş.

Doğacak bir gün güneş va'di var Allah'ın,
Dün çok geride kaldı gelmeyecek mi yarın.

MEHMET ÇİFTÇİ

Son yolcu

Sen yolcusun burada
Ben hancıyım yabancı
Çok geçen oldu handan
Ama en son en acı.
Titredi yüreğim veda ederken
İki damla yaş gözümde giderken
Neden bu acı bende
Kimsin söyle yabancı
Ne özellik var sende
Hiç bir giden bırakmadı beni böyle kederde
Sen uzunca bir yolun başındaki bir yolcu
Bense yolu tüketmiş ihtiyarlamış hancı
Öyle tedirginim ki içerimde burkuntu
Korkutuyor bu hal beni belki yersiz kuruntu
Güle güle yolun açık bahtın da açık olsun
Al çantayı şimdi çık git
O masum güzel yüzün üzülmesin solmasın
Garip hanın son yolcusu haydi uğurlar olsun

Unutma bu yaşlı dünya ne canları taşıdı
Bir değirmen misali öğüttü ufaladı
Yaşamamış sanki onlar gelmemişler dünyaya
En yakını olanlar zaman geçti unuttu
Unutulmak kesin olgu aksi mümkün mü bunun
Yaşanan bütün duygular başlangıcıdır sonun
Atılan yanlış adım çığ gibi büyüyerek
Bir gün çıkar karşına işte hancı dünyanın

Durma artık git yoluna sözlerim küpe olsun
Çıkarma kulağından bir gün olur anlarsın
Doğruymuş yaşlı hancı
Al çantayı omuzuna haydi durma yabancı.

MEHMET ÇİFTÇİ

Şefaaf et bana

Dilenci olup kapına,
Geldim şefaaf et bana.
Ümmetinin yaramazı,
Oldum şefaaf et bana.

Zincirli boynum elinde,
Günah hata her halimde,
Ama ismin hep dilimde,
Soldum şefaaf et bana.

Kovarsan kapından beni,
Ben de affetmem kendimi,
Tarumar edip bendimi,
Kaldım şefaaf et bana.

Sen sultansın ben dilenci,
Korkum tükenmeyen sancı,
Ölüm gerçek ben yalancı,
Öldüm şefaaf et bana.

MEHMET ÇİFTÇİ

Tersyüz oldu

Sende idi en güzel lehçesi dilimizin
Sende idi en güzel bahçesi gülümüzün
Sende idi en güzel çevresi yolumuzun
Tersyüz oldu her şey bozuldu düzen
İşte İstanbul'um bu beni üzen.

Kıraç toprakların hayali idin
Başlık verenlerin tek yolu idin
Söz bilmezsin konuşan dili idin
Tersyüz oldu her şey bozuldu düzen
İşte İstanbul'um bu beni üzen.

Sadabat'ın kayıp tunç oldu boynuz
Şimdi yağın yağmur sel oldu yalnız
Yoğun bulutlardan korkar olduk biz
Tersyüz oldu her şey bozuldu düzen
İşte İstanbul'um bu beni üzen.

Sefer taşı gibi beton yapılar
Hırsız korkusundan çelik kapılar
Talan oldu bir bir eski tabular
Tersyüz oldu her şey bozuldu düzen
İşte İstanbul'um bu beni üzen.

Nezakat yok oldu kibarlık kayıp
Ne günah bilen var ne de bir ayıp
Hep kötülük bulduk iyi arayıp
Tersyüz oldu her şey bozuldu düzen
İşte İstanbul'um bu beni üzen.

Kendimizi kandırırız durmadan
Hep almak isteriz bir şey vermeden
Yapılanlar ileriye görmeden
Tersyüz oldu her şey bozuldu düzen
İşte İstanbul'um bu beni üzen.

Şimdi para her değerden önemli
Nice yigitler var gözleri nemli
Artık burada zengin olan kıdemli
Tersyüz oldu her şey bozuldu düzen
İşte İstanbul'um bu beni üzen.

MEHMET ÇİFTÇİ

Tükendi mi

Hani hasret çekiyordum;
Ağlıyordum ya geceler boyu,
Artık çekemiyorum; ne hasret ne de özlem.
Hislerimi kaybettim,
Kurudu göz pınarım.
Taşa döndüm goncagül,
Hayalini bile kuramıyorum güzel günlerin.

Hani seviyordum ya ölesiye çıldırasıya,
Dünyayı umursamaz oldu.
Hiçbir şeyi sevmez oldu bu gönlüm.

Ne acı, ne sevgi, ne sevinç ne de hüzün;
Bitti her şey sonum oldu bu güzün.
Güllerin parlak rengi, çiçeklerin ahengi,
Kayboldu soldu dünya goncagül.

Ne güzel gün ne de sen,
Bu sonbahar ne kadar değiştim ben.
Gökyüzünün parlak yıldızları yok,
Dolunay samanyolu,
Hatta güneş bile parlak değil.
Ne oldu bana böyle,
Neden anlamsızlaştı hem dünya,
Hem de hayat.
Yine coşar mı gönül?
Heyecan ve sevgiyi yine yaşar mı gönül,
Her şeyin sonu geldi tükendi mi,
İnsan böyle duygusuz yaşar mı
De goncagül...

MEHMET ÇİFTCİ

Unutursun

Zaman çare imiş hasret derdine;
Günbegün küllenir içerdeki kor;
Unutursun birgün olur, ismi ne?
Sorarsın kendine hatırlamak zor.

Dert tebelleş olur bir gün başına;
Başkaları bağdaş kurar düşüne;
Yıllar geçer gelir olgun yaşına;
Başka dertler içerisinde yer eder.

Ağarır saçların bükülür belin;
Titreyerek tutar her şeyi elin;
Oğlun damat olur kızın da gelin;
O gün başka dertler koynundaki yar.

Hatırlarsın hayal meyal geçmişî;
Elde baston ağzında takma dişî;
Azrail gelerek bitirir işî;
Kalan zaman yerin daracık makber.

Dün var idin bu gün artık yok oldun;
Gün oldu ağladın gün oldu güldün;
Küçücük çukurda bak toprak oldun;
Yaşayan her fani yok olur gider.

MEHMET ÇİFTCİ

Yatan Adam

Neden bu ansızın gidiş,
Ne oldu ki terkettin bizi aniden?
Dünyanın kahrını çekiyorduk ya,
Gülüyor ve ağlıyorduk ya beraber.
Sırası mıydı oyun bozanlığın,
Uzanıp ta yatmayı bu kadar mı seviyordun?
Üç beş saatlik uykuyu uyumadın mı hiç?
Kalk haydi işlerin vardı daha bitmemiş.
Kalk uykucu kalk haydi,
Bütün işler yarım kaldı.
Duymuyor musun beni,
Kulakların ne iş yapar,
Gözlerin nereye bakar? Bir noktaya dikilmiş
Seyrediyor durmadan.
Bana çevirsene o gözlerini.
Kalbin çalışıyordu senin,
Bütün uzuvların sapasağlamdı.
Onlar da uyumuş öyle hareketsiz ki.
Hani bu yıl yapacakların vardı?
Anlatıyordun ya,
Gözlerin parlıyordu.
Yokmu oldu hayallerin,
Onlarca yıl ileriye düzenleyen hedeflerin.
Tükendi mi yatan adam?
Cevap versene haydi,
Kapattın mı defterini?
Alacak verecek bitti mi artık,
Bir hoşça kal bile demeden,
Ayrılarak gittin işte yanımdan;
Bari ben diyeyim sana:
Güle güle yatan adam.

MEHMET ÇİFTÇİ

Yine Bıçak Açmıyor Ağızları

Yine bıçak açmıyor ağızları,
Gözler sabah mahmur akşam bulanık.
Herkes sanki uyur gezer misali,
Tek tük anlamsız söz o da bir anlık.

Ölüye benziyor çevremde herkes,
Hayat belirtisi yalnız bir nefes,
Burada yaşamak mahkuma kafes,
Seyran değil artık hiçbir samanlık.

Renkler anlamını kaybetti bir bir,
Harcandı tamamı tükendi sabır,
Yüzü gülen nadir, belki binde bir,
Neşe bazan uğrar o da bir anlık.

MEHMET ÇİFTÇİ

Yol Bilmez

Bir söz var dilimde diyemiyorum,
Hayvanlara saygısızlık sayılır.
Neye benzeteyim bilemiyorum,
Odun desem bu haksızlık sayılır.

Ne kurala uyar ne yordam bilir,
Her yanlışta mutlaka orda olur,
Cahil desem bilmem ki nerde kalır,
Cehalete edepsizlik sayılır,

Ağzında sigara taşır devamlı,
İçi boş ya baksan yiğit endamlı,
Çatık kaşlı hem öfkeli hem gamlı,
Haksızlığı sebepsizlik sayılır.

Yüzüne akseder içinin hali,
Küfürsüz sözlere yabancı dili,
Her yere uzanır kopası eli,
Adam saysan hesapsızlık sayılır,

Tükürsen yüzüne tükürğe yazık,
Ona göre hem çok kibar hem nazik,
Her zaman papucun arkası ezik,
Doğru giyse bu yolsuzluk sayılır.

MEHMET ÇİFTÇİ